

ב ת י ה מ ג ל נ ל ז " ל

17.8.1918

נולדה : ט' באלול ה' תרע"ח

5.12.1986

נפטרה : ג' בכסלו תשמ"ז

נתאספנו כאן ללוות למנוחות עולמים את חברתנו בתיה מגיני אשר נפטרה לאחר מחלה קשה וממושכת. עם כל ההתקדמות הטכנולוגית המדעית והרפואית, אנו עדיין עומדים אין אונים ובאוזלת-יד לנוכח מכותיו של מלאך-המות, הנוטל את מכסתו מאתנו, ובורר קרבנותיו משקולים אשר אין לנו שליטה עליהם. קרבנותיו אינן תמיד הבוגרים ביותר, אך בדרך-כלל, מקבוצה רחבה יותר של גיל, ורק רואים אנו את הקבוצה הזו, שהיא הולכת וקטנה. לפתע אנו הצעירים יותר מוצאים את עצמנו מגיעים לעשירון העליון, אשר מתוכם בורר לו מלאך-המות את קרבנותיו.

בתיה נולדה בצפת בשנת 1918 להוריה יוכבד ואברהם גילוני. בתיה נתיחמה מאימה בגיל שנה וגודלה בבית סבתה בטבריה, ושם גם סיימה את בית-הספר העממי. זכאן עברה המשפחה לחל-אביב, ובתיה המשיכה השכלתה בבית-ספר תיכון ערב, תוך כדי עבודה בשעות היום. נישאה, ונולדה לה בתה תלמה. כאשר היתה תלמה תינוקת, ארע משבר בחיי-נישואיה של בתיה ונפרדה מבעלה. בעת מלחמת העולים השניה התגייסה בתיה לצבא הבריטי, לחיל-עזר לנשים (A. T. S.) ושרתה כחובשת. באותו זמן היתה תלמה באשדות-יעקב. במשך השרות הצבאי הכירה את מרדכי מגיני ונישאה לו, ויחדיו הגיעו בסוף 1945 לאשדות-יעקב והקימו כאן את ביתם, וכאן נולדו ילדיהם חגי ושלמה, ובסה"כ הם היו למשפחה למופת. לאחר שעבדה זמן-מה כמטפלת בבתי-ילדים, נשלחה בתיה ללמוד. וב-1952 סיימה לימודיה כגננת והחלה לעבוד במקצוע זה מספר שנים לא מבוטל. אח"כ עברה לעבוד כמבשלת דיאטה, ובשלב הבא היתה "אם-בית" ב"אוהל". כשחזרה הביחה היתה מטפלת של גרעין "הכי מתוק", ולאחר שהגרעין סיים שהותו אצלנו, עברה לעבוד במחסן הבגדים. במשך השנים היתה בתיה מעורבת ותרמה בשטחים שונים מתוך רצון לעזור.

19.12.1986

הקיבוץ היה חשוב לה, והיא התמידה לבוא לכל אסיפות הקיבוץ. היתה אחראית על סידור-העבודה של עובדות הנקיון בבתי-הקשישים, ובחלוקת כרטיסים ומקומות ישיבה להצגות ובחגים בחדר-האוכל.

כאשר גברה מחלתה, עברה להתגורר ב"בית-אחדות", ועשתה מאמצים כבירים, כמיטב יכולתה לעזור בנשיאה בעול במחסן הבגדים.

בימים שהיה לה קשה לעבוד במחסן, התאמצה לעבוד ב"מועדון היצירה", עד אשר נטשה כוחותיה ועל כגון אלו נאמר:

חבל על דאבדין ולא משתכחין.

יהי זכרה ברוך.